

Murmurul nopții

Cosmin

Privesc cerul nopții de azur
Îmbrăcat în mantie de stele,
Iar de nicăieri aud un murmur
Al gândurilor mele grele.

Copacii înfloriți s-adună
Să țină sfatul clipei,
Al nopții cunună
Învăluită în mrejele miresei.

Vântul poartă cu sine
Florile nunții de aramă,
Iar dorul meu de tine
Ușor-ușor, mă omoară.

Nu este nici frig, nici racoare,
Iar eu aștept îngândurat
Să apară din nou soare
În întunericul cel uitat.